Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

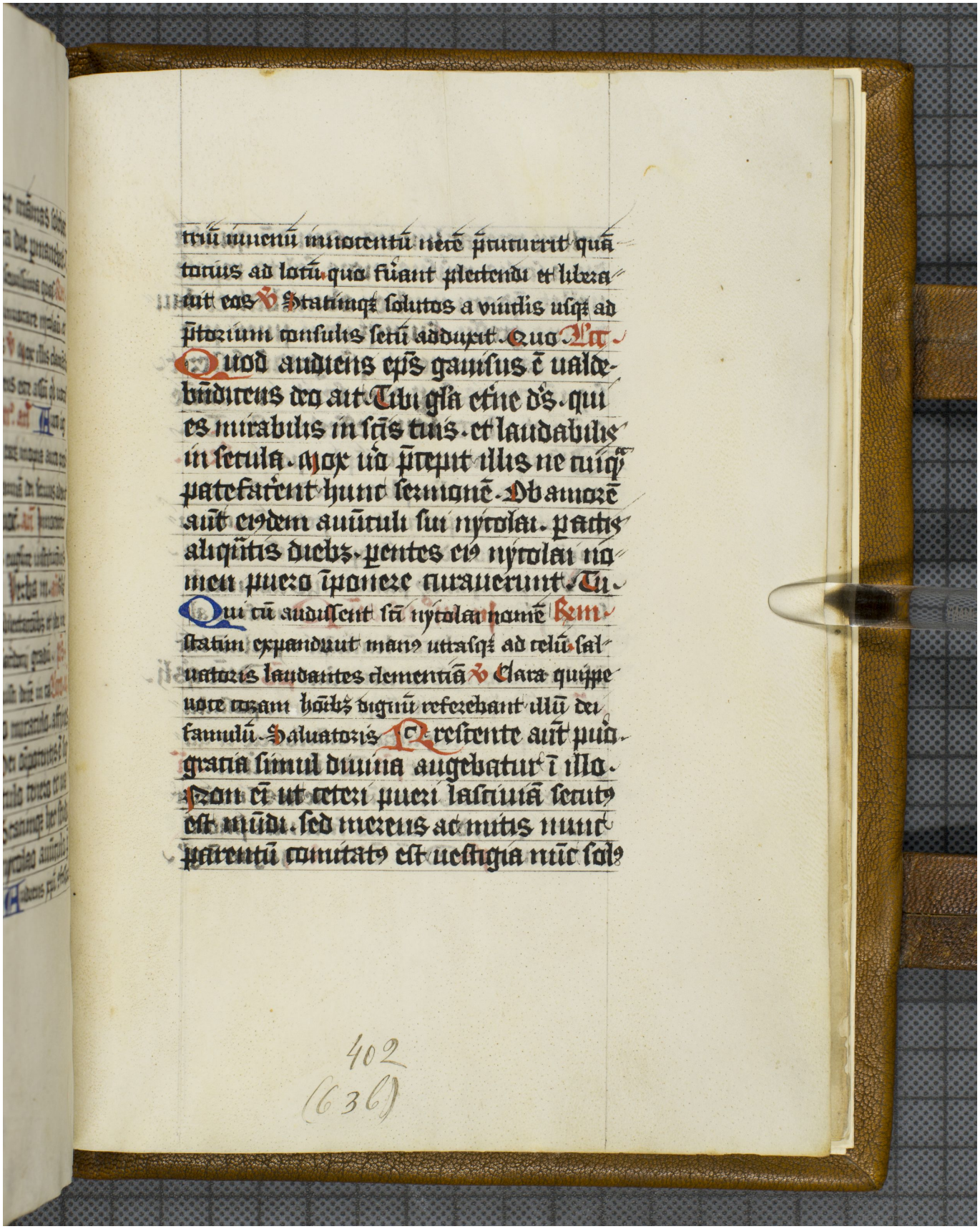

trū puerū innocentū nec̄ p̄ruruerit quā
tonus ad locū quo fuerant p̄lectendi et libera
uit eos ℣ Statimq; solutos a vinculis usq; ad
p̄torium consulis secū adduxit. Quo Ant.
Quod audiens ep̄s gauisus ē ualde
benedicens deo ait. Tibi gl̄a etne ds. qui
es mirabilis in sās tuis. et laudabilis
in seculis. mox uō p̄cepit illis ne cuiq;
patefacerent hunc sermonē. Ob amorē
aut eiusdem auunculi sui nycolai. paucis
aliquātis diebus. pentes eis nycolai no
men puero ponere curauerunt. Tu
Qui cū audissent sū nycolai nomē Rem
statim expanduut manus utrasq; ad celū sal
uatoris laudantes clementiā ℣ Clara quippe
uoce tuam hōis dignū referebant illū dei
famulū. Saluatoris Crescente aut pue
grana simul diuina augebatur ī illo.
Non ē ut ceteri pueri lasciuiā secuti
est mundi. sed mereus ac mitis nunc
parentū comitatus est uestigia nūc sol

402
(636)